

2007-145 Forsinkelsesrenter i næringsforhold – nemndas kompetanse? – avvisning

Et aksjeselskap påklaget bankens beregning av morarenter. Bankklagenemnda viste til at nemndas hovedarbeidsområde er tvister mellom forbruker og finansinstitusjon, jf Hovedavtalen § 2-2, første ledd. Dog vist til bestemmelsens tredje ledd. Nemnda bemerket at klager fra aksjeselskaper og enkeltmannsforetak er næringssaker og bør som hovedregel avvises fra behandling i nemnda, ikke minst av kapasitetshensyn. Saken avvist.

I. Saksfremstilling

Klagen fremlegges for Bankklagenemnda for vurdering av kompetansespørsmålet og eventuelt sakens realitet.

Klagen vedrører lån nr xxxx.xx.80779, opprinnelig stort kr 4.000.000,-, som selskapet ... Invest AS ble innvilget i innklagede bank i oktober 2001 og som var avdragsfritt med tre års løpetid. Lånet forfalt til betaling den 1. desember 2004.

Bankklagenemndas sekretariat har antatt at saken kan behandles i nemnda til tross for sakens næringstilknytning, jf unntaksbestemmelsen i § 2-2 tredje ledd i nemndas vedtekter.

Saken gjelder beregningen av forsinkelsesrenter for perioden desember 2004 til desember 2005 da lånet delvis ble innfridd, et år for sent, ved en refinansiering. Klagen gjaldt opprinnelig også refinansieringslånet.

Ved en forglemmelse fra bankens side var det ikke tatt inn en klausul i gjeldsbrevet om en annen forsinkelsesrentesats enn gjeldende forsinkelsesrentesats i forbrukerforhold, jf forsinkelsesrenteloven § 4. Banken benyttet likevel den forsinkelsesrentesatsen som den ellers benyttet i næringsforhold. I januar 2006, før saken ble brakt inn for nemnda, var banken kommet til at det var beregnet kr 46.667,- for mye i forsinkelsesrenter. Under saksforberedelsen i nemndas sekretariat er banken kommet til at det er grunnlag for å avkorte kravet med ytterligere kr 775,10. Klager er på sin side av den oppfatning at det er betalt ca kr 88.000,- for mye i forsinkelsesrenter.

Klager fremholder at det er innbetalt kr 88.220,- for mye i renter på lånet. En enkel kontrollregning basert på regnearket fra banken viser at det fra 1. desember 2004 til utgangen av 2005 er betalt kr 394.476,- i renter og omkostninger. Dette gir en gjennomsnittlig rentesats på ca 10,2 % p.a. Den ordinære renten på lånet var på 8,1 % p.a. Det er derfor gjennomsnittlig beregnet renter med en rentesats som har vært 2,1 prosentpoeng for høy av en lånesaldo på ca kr 3.820.000,-. Det innebærer at det er innbetalt kr 88.220,- for mye i renter.

Når det gjelder bankens henvisning til at klagen gjelder et forhold som klager har funnet "veldig greit", så refererer "veldig greit" til at bankens medarbeider formidlet til klager at banken hadde gjort en feil og at de ikke ville benytte 14 % forsinkelsesrente.

Det er påpekt fra bankens side at det er refundert kr 46.736,- i for mye betalte renter. Det er imidlertid ikke dokumentert at en slik refusjon har funnet sted.

Klager har ikke tillit til bankens evne til nøyaktighet. Dette skyldes gjentatte feil i bankens oversikter og at det brukes regneark i stedet for å fremlegge vanlige kontoutskrifter som viser innbetalingene på lånet. Ved låneopprettelsen ble det åpnet en innskuddskonto i banken der det ble satt av renter for de første tre år.

Banken fremholder at det ikke foreligger grunnlag for ytterligere renterefusjon.

Det er kun beregnet forsinkelsesrenter av de beløp som er forfalt til betaling uten at betaling har funnet sted. Det er ikke beregnet ordinær rente av den forsinkede betalingen for samme tidsrom.

Det er komplisert å vise renteberegningen for et lån der betalingen ikke skjer til rett tid. Når ny termin varsles, inneholder varselet forsinkelsesrenter som er påløpt frem til varslingsdato. Det påløper ytterligere forsinkelsesrenter i perioden fra varslingsdato til betaling skjer, og de forsinkelsesrentene varsles sammen med neste terminforfall.

I bankens beregninger av hva som er betalt for mye i renter er det forutsatt at det som er innbetalt for mye, skal benyttes til avdrag. For øvrig har banken som tidligere lagt til grunn de faktiske innbetalinger og ordinær rente på 8,1 % p.a. samt lovens forsinkelsesrentesats på 8,75 % p.a. frem til 30. juni 2005 og 9,0 % p.a. deretter.

Klagers representant har fremholdt at banken ikke har dokumentert at den har foretatt en refusjon. Selskapets representant var imidlertid ... Invest AS' kontaktperson overfor banken i denne sammenheng. Bankens antar at sistnevntes e-post av 4. januar 2006 til banken er tilstrekkelig dokumentasjon på at det er foretatt en refusjon. I egenskap av låntakerselskapets leder ble det her gitt uttrykk for at man fant bankens forslag til løsning "veldig greit".

Klagen forstås slik at klager krever å få refundert kr 88.220,- i for mye innbetalte renter.

II. Bankklagenemndas begrunnelse

Klagen gjelder beregningen av forsinkelsesrenter på lån nr xxxx.xx.80779, opprinnelig stort kr 4.000.000,-, for perioden desember 2004 til desember 2005. Låntaker var ... Invest AS.

Bankklagenemndas hovedarbeidsområde er tvister som springer ut av kontraktsforhold mellom forbruker og finansinstitusjon, jf Hovedavtale for Bankklagenemnda § 2-2, første ledd. Av § 2-2, tredje ledd i nemndas vedtekter fremgår det videre:

”Nemnda kan også behandle klage fra en næringsdrivende såfremt den interesse som fremmes ikke har særlig yrkes- eller næringsmessig tilknytning, og henvendelsen for øvrig ligger til rette for vurdering i nemnda. Herunder skal alle forhold, også de økonomiske, tas i betraktning.”

Bankklagenemnda bemerker at klager fra aksjeselskaper og enkeltmannsforetak er nærings saker og bør som hovedregel avvises fra behandling i nemnda, ikke minst av kapasitetshensyn. De færreste klager fra næringsdrivende har for øvrig prinsipiell betydning for forbrukere. Det vises endelig til at nemnda har erfaring for at disse sakene regelmessig etter omfattende skriftutveksling blir avvist fra behandling fordi faktum i sakene ikke lar seg tilstrekkelig avklare.

Det er et aksjeselskap som er klager i denne saken, og nemnda er kommet til at de hensynene som taler for at klager fra næringsdrivende som hovedregel bør avvises fra behandling i Bankklagenemnda, gjør seg gjeldende i nærværende sak. Saken blir derfor å avvise fra behandling i nemnda.

Avgjørelsen er enstemmig.

III. Bankklagenemndas konklusjon

Saken avvises.

Oslo, den 27. november 2007

Viggo Hagstrøm Stig B. Andersen

Kristin Bjørken Jo Gjedrem

Anne Sofie Faye-Lund